

Хрысціянская традыцыя паказвае нам Марыю Магдалену як асобу, якая каецца. Некалькі гадоў таму – а дакладней, у 2016 годзе – успамін св. Марыі Магдалены быў узведзены да рангу свята. Для нас гэта важнае накіраванне і падказка, каб у святой шукаць асаблівы ўзор хрысціянскага жыцця. Часцей за ўсё Марыя Магдалена паказваецца як апосталка апосталаў і весніца ўваскрасення.

†

Магчыма, варта адзначыць яшчэ адно вымярэнне яе жыцця, якое неабходна ў наш час, але, на жаль, недаацэньваецца – пакаянне. Хрысціянская традыцыя паказвае нам

Марыю Магдалену менавіта як асобу, якая каецца, якая дзесьці ў строгай пустэльні праводзіць сваё жыццё і паддае сябе розным утаймаванням. Такі вобраз гэтай святой вынікае з евангельскіх запісаў, у якіх гаворыцца, што пасля свайго ўваскрасення раніцай у першы дзень тыдня Езус з'явіўся найперш Марыі Магдалене, з якой выгнаў сем злых духаў (параўн. Мк 16, 9).

Св. Марыя Магдалена з'яўляецца заступніцай жаночых манаскіх кангрэгацый, а таксама

Мы можам толькі ўявіць, якім было яе жыццё, калі была апантаная столькімі дэманамі. Таму, калі Езус іх прагнаў, Магдалена не магла знайсці спосабаў адплаціць за такую вялікую ласку. Па гэтай прычыне з таго часу яна аддана следавала за Хрыстом, служыла Яму і была верная ажно па крыж. З-за сваёй удзячнай любові яна першай накіравалася да магілы Настаўніка велікоднай раніцай.

Зыходзячы з Традыцыі, можам зрабіць выснову, што пасля Унебаўшэсця Пана Езуса Марыя аддалася пакаянню, якое, верагодна, мела вымярэнне атрымання асалоды ад удзеленага дару і ўзнагароджання за ўчыненыя грахі. Такое стаўленне можа ў чалавеку выклікаць толькі Святы Дух. Ён таксама можа даць сілы, каб весці падобнае жыццё.

